

บรรณานุกรม

มาริษา เพ็ญสุด ภูภิณโณกุล. (2542). ฝุ่นจากการจราจร: กลไกการเกิดผลกระทบต่อสุขภาพ.

สืบค้นเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2546. จาก <http://web.kku.ac.th/~ph/san/story3.html>

วงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์, นิตยา มหาผล และ ธีระ เกรต. (2536). มลภาวะอากาศ. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์, นิตยา มหาผล และ ธีระ เกรต. (2540). มลภาวะอากาศ. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมานชัย เลิศกมลวิทย์. (2543). การหาปริมาณฝุ่นขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$, $PM_{10-2.5}$, PM_{10}) และความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณฝุ่นในบรรยากาศ ภายในอาคารและฝุ่นที่บุคคลได้รับ.

วิทยานิพนธ์ วท.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Liu Yu, Koichi Ikeda, Tatehisa Irie, & Kenje Hiraoka. (1993). Study on the size stribution of particles in office building. Research dissertation, The Institute of Public Health, Thkyo, Japan

Tamura, K., Ando, M., Sagai, M., & Matsumoto.Y. (1996). Estimation of levels of personal exposure to suspended particulate matter and nitrogen dioxide in Tokyo. Environmental Sciences. (4), 37-51

U.S. EPA. (1987). Indoor air quality implementation plan appendix A: Preliminary indoor air pollution information assessment. U.S. EPA. Office of research and development, OHEA, ECAO, research triangle park, NC 27711